

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/215/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515224483
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1515224483.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu: JUDr. Branislav Král a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobcu: žalobkyne: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. 4, G., zast.: JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom, so sídlom Nezábudková 22, Bratislava, proti žalovaným: 1/ RETIA, a.s., IČO: 36 651 893, so sídlom Cukrova 3, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., IČO: 35 943 882, so sídlom Zámocká 5, Bratislava, 2/ M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 6, G., o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 6C 743/2015-91 zo dňa 24. apríla 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 6C 743/2015-91 zo dňa 24. apríla 2017 potvrdzuje.

Žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyne v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 6C 743/2015-91 zo dňa 24. apríla 2017 zamietol žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania proti žalobkyne v rozsahu 100%.

2. Žalobkyňa podanou žalobou žiadala, aby súd určil neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným 1/ obchodnou spoločnosťou RETIA, a.s., a žalovanou 2/ M. I., ktorá bola uzavretá na prevod bytu č. XX v Bratislave na E. ulici č. 4, na LV č. XXXX v Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, k.ú G. - K. a tvrdila, že kúpna zmluva je neplatná, pretože medzi ňou a žalovaným 1/ bola uzavretá ústna dohoda, že jej žalovaný 1/ predmetný byt predá a prevedie do jej vlastníctva.

3. Žalovaní 1/ a 2/ nesúhlasili s podanou žalobou a neplatnosťou kúpnej zmluvy a žiadali žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa v podanej žalobe tvrdila, že kúpna zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je neplatná z dôvodu, že pôvodne bola ona vlastníčka bytu a mala dlh voči banke - Slovenskej sporiteľni, a.s. z dôvodu nesplateného úveru, ktorý si zobrala na kúpu bytu, pričom v prospech banky bolo zriadené záložné právo na byt. Úver nesplácala, pretože stratila prácu a začala podnikáť, ale mala finančné problémy, preto banka byt predávala v dražbe. Žalobkyňa neprijala podmienky banky, a preto sa konala dražba, ale v banke jej poradili, že pokiaľ by byt kúpil niekto, kto má peniaze a potom by počkal kým bude mať peniaze ona, tak by sa takýmto spôsobom mohol byt zachrániť pre ňu. Žalobkyňa oslovila rodinu A., ktorá mala založenú spoločnosť RETIA, a.s. a s touto spoločnosťou riešila záchranu jej bytu, aby o byt neprišla. Išlo o ústne dohody a to v tom zmysle, že k uzavretiu ústnej dohody došlo, pretože ak by

nesúhlasili, tak by hľadala niekoho iného, aby jej pomohol. Dražba bytu sa konala v mesiaci január 2015 alebo 2014. Byt sa podarilo spoločnosti RETIA, a.s. vydražiť, teda sa stala vlastníkom bytu. Naďalej žalobkyňa v byte bývala a býva až doteraz. Išlo o takú dohodu, že žalobkyňa sa so žalovaným 1/ dohodla, že byt bude splácať za rovnakých podmienok ako bolo dohodnuté s bankou a mesačne bude platiť 500,- eur. Žalobkyňa navrhla, aby bola uzatvorená so žalovaným 1/ kúpna zmluva, ale žalovaný 1/ navrhol nájomnú zmluvu, ale sa nedohodli, lebo ju odmietla podpísať. Úmysel žalobkyne bol taký, že bude 500,- eur splácať ako splátky na byt, ale žalovaný 1/ túto sumu chcel ako úhradu nájomného za to, že ona v byte býva. Neskôr prostredníctvom advokáta preložila žalovanému 1/ kúpnu zmluvu, ale on jej oznámil, že byt už predal a žalobkyňa v dôsledku toho tvrdila, že žalovaný 1/ porušil sľub, ktorý jej dal a tak sa podanou žalobou domáha neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou žalovaný 1/ byt predal. K preukázaniu neplatnosti kúpnej zmluvy žalobkyňa navrhla vypočuť svedkov I. a V. A. a okrem toho nemá žiadne listinné dôkazy k dispozícii, pretože dohody boli uzavreté všetky ústne. Tvrdila, že žalovaný 1/ konal v rozpore s dobrými mravmi, keď byt predal, pretože existovala dohoda s ňou tak, ako bolo uvedené. Žalovaný 1/ nemohol byt prediť, pretože keď kúpil byt nechal ju tam bývať a býva tam až doteraz, a preto na prevod bytu ona nedala súhlas.

5. Žalovaný 1/ navrhol žalobu zamietnuť, pretože medzi stranami nebola uzatvorená žiadna zmluva, ani zmluva o budúcej zmluve, na základe ktorej by bol žalovaný 1/ povinný žalobkyňi prediť byt. Potvrdil, že spolu komunikovali ohľadne predaja bytu následne aj byt kúpil v dražbe a chcel riešiť nejakým spôsobom danú situáciu, alebo žalobkyňi byt odpredať za hotovosť alebo uzatvoriť s ňou nájomnú zmluvu, ale žalobkyňa peniaze v hotovosti nemala a nájomnú zmluvu odmietala podpísať a preto sa strany nedohodli. Následne byt predal so stratou. Tvrdil, že k takej dohode, ako uvádza žalobkyňa medzi nimi nedošlo.

6. Žalovaná 2/ navrhla žalobu zamietnuť a tvrdila, že byt kúpila v dobrej viere s tým, že vedela, že v byte býva žalobkyňa, ale nevedela, že sa odmietne vysťahovať. Platí za služby spojené s užívaným bytom, uhrádza elektrinu, a mesačné náklady na byt 165,- eur.

7. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 137 CSP. Na základe zisteného skutkového stavu dospel záveru, že žaloba nie je dôvodná s prihliadnutím na to, že na strane žalobkyne nie je daný naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou úspechu žaloby. Tvrdenie žalobkyne, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovanými 1/, 2/ je v rozpore s dobrými mravmi, nie je opodstatnená, keď žalobkyňa nemá na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy naliehavý právny záujem a nepreukázala, že medzi ňou a žalovaným 1/ bola uzavretá dohoda, alebo zmluva o budúcej zmluve, podľa ktorej bol žalovaný 1/ povinný byt prediť žalobkyňi. Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné ani vypočuť svedkov navrhnutých žalobkyňou, keď to nebolo významné pre rozhodnutie vo veci, ktoré záviselo od preukázania naliehavého právneho záujmu, ktorým na strane žalobkyne nebol daný. Okresný súd preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v rozsahu 100%.

8. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alebo rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

9. Žalobkyňa namietala v odvolaní, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) e). V odvolaní žalobkyňa tvrdila, že rozsudok trpí právnymi vadami pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku, čím súd odňal žalobkyňi možnosť konať pred súdom pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku v dôsledku čoho je nepreskúmateľný. Namietala, že súd v odôvodnení rozsudku neuviedol riadne svoju právnu úvahu, na základe ktorej sa pri hodnotení dôkazov riadil a základe ktorej vo veci rozhodol. Povinnosť súdu bolo riadne odôvodniť rozhodnutie, aby bolo dostatočne odôvodnené a presvedčivé, pretože súd svojim postupom odňal žalobkyňi možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, a tiež Ústavného súdu SR. Žalobkyňa ďalej namietala, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia v dostatočnej miere nevysporiadal so všetkými dôkazmi a skutočnosťami, ktoré boli zo strany žalobkyne počas celého konania produkované, namietané a majú podstatný význam pre zákonné rozhodnutie vo veci samej.

Okresný súd riadne neodôvodil, prečo nevyhovel návrhu žalobkyne na výsluch svedkov I. i keď žalobkyňa riadne odôvodnila jej záujem na vykonanie tohto dôkazu, pretože navrhovaní svedkovia mali preukázať existenciu ústnej dohody, ktorej predmetom bolo odkúpenie bytu na dražbe a následný odpredaj žalobkyni, ktorá by jeho hodnotu postupne splácala. Zo strany žalovaného 1/ došlo k porušeniu ústnej dohody tým, že byt predal žalovanej 2/. Okresný súd tak nemal žiaden dôvod žalobu zamietnuť, keď žalovaní 1/ a 2/ konali v rozpore s dobrými mravmi a z ich strany opakovane dochádzalo k porušovaniu vzájomných dohôd bez vedomia žalobkyne. Žalobkyňa nesúhlasila so záverom okresného súdu, že na jej strane nie je daný naliehavý právny záujem, pretože tento riadne preukázala, keď z vykonaného dokazovania vyplývala objektívna právna neistota medzi žalobkyňou a žalovanými a aktuálne došlo k ohrozeniu jej právneho postavenia, pretože býva v predmetnom byte, ktorý je v súčasnosti zákonom vo vlastníctve žalovanej 2/. Žalobkyňa preto navrhla rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

10. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný 1/ podaním zo dňa 06.07.2017, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože žaloba ako aj podané odvolanie sú nedôvodné v celom rozsahu. Vo vyjadrení žalovaný 1/ poukázal na to, že pokiaľ mala byť uzavretá medzi stranami sporu kúpna zmluva, ako aj zmluva o budúcej zmluve musia tieto zmluvy byť uzavreté v zmysel Občianskeho zákonníka v písomnej forme pod sankciou ich absolútnej neplatnosti. Pretože uzavretie akejkoľvek z uvádzaných zmlúv v písomnej podobe netvrdí ani sama žalobkyňa a sama tvrdila, že dohoda medzi ňou a žalovaným 1/ bola iba ústna. Žalovaný 1/ tvrdil, že neuzavrel so žalobkyňou žiadnu kúpnu zmluvu ani zmluvu o budúcej zmluve a ich dojednania v ústnej forme nemajú žiadny právne relevantný význam. Zdôraznil, že predmetom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy je preukázanie naliehavého právneho záujmu, poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012, pretože žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, žalovaný 1/ sa stotožňuje s pravým názorom okresného súdu a navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná 2/ a vo svojom vyjadrení tvrdila, že odvolanie žalobkyne je účelové, neobsahuje jedinú skutočnosť preukazujúcu neplatnosť kúpnej zmluvy, ako aj jej aktívnu legitímáciu. Okresný súd rozhodol v súlade so zákonom, pretože dôkaz výsluchom navrhovaných svedkov zo strany žalobkyne nemá pre danú vec žiadny význam a ústna dohoda uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ nemá právny význam pre určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobkyne vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktoré správne vyhodnotil, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky žalobkyne uvedené v podanom odvolaní sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie sa s nimi dostatočne vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené, ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva nasledovné.

14. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd určil neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným 1/ obchodnou spoločnosťou RETIA, a.s., a žalovanou 2/ M. I., ktorá bola uzavretá v súvislosti s prevodom bytu č. XX v G. na E. ulici č. 4, na LV č. XXXX v Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, k.ú Bratislava - K. a tvrdila, že kúpna zmluva je neplatná, pretože medzi ňou a žalovaným 1/ bola uzavretá ústna dohoda, že jej žalovaný 1/ predmetný byt predá a tak nadobudne svoj byt znovu do jej vlastníctva.

15. Okresný súd v danej veci predovšetkým skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení a ustálil, že na strane žalobkyne nie je daný naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou úspešnosti určovacej žaloby. Tvrdenie žalobkyne, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovanými 1/, 2/ je v rozpore s dobrými mravmi, nie je opodstatnená, keď žalobkyňa nemá na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy naliehavý právny záujem a nepreukázala, že medzi ňou a žalovaným 1/ bola uzavretá dohoda, alebo zmluva o budúcej zmluve, podľa ktorej bol žalovaný 1/ povinný byť predat' do vlastníctva žalobkyne. Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné ani vypočuť svedkov navrhnutých žalobkyňou, keď to nebolo významné pre rozhodnutie vo veci, ktoré záviselo od preukázania naliehavého právneho záujmu, ktorým na strane žalobkyne nebol daný.

16. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

17. Procesnou podmienkou prípustnosti určovacej žaloby je v zmysle § 137 písm. c) CSP existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Cieľom určovacej žaloby je vydanie rozsudku, výrok ktorého odstraňuje neistotu žalobcu určením, či tu právo je alebo nie je. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či tu právo je, alebo nie je, a zároveň tiež preukázanie, že uvedenú neistotu možno odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je daný aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. V prípade spornosti v tých právnych vzťahoch k nehnuteľnostiam, o ktorých sa vedie príslušná evidencia (kataster nehnuteľností), je určovacia žaloba spravidla prípustná (napr. Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 531/2012). 17. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci, vedúce k sporu medzi stranami, a k potrebe určiť súdom, či tu právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu sporových strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

18. Podľa obsahu podaného odvolania, žalobkyňa namietala nesprávne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, čím uplatnila vo svojom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm.f), h) CSP.

19. Pokiaľ ide o uplatnený odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tento spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývali z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potreba považovať taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu podľa ust. § 191 CSP. Podľa citovaného zákonného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov možno vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo, ak hodnotenie dôkazov odporuje citovaným zákonným ustanoveniam. Týmto odvolacím dôvodom možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, ktorého nesprávnosť je možné vyvodzovať zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

20. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán

sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

21. Určovací žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právnomu postaveniu žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemožno domáhať ochrany žalobou na plnenie. Medzi účastníkmi musí existovať aktuálny stav objektívnej neistoty, ktorý je ohrozením právneho postavenia žalobcu a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom.

22. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá posúdenie, či podaná určovací žaloba je vhodným (správne zvoleným) procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snáď spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo.

23. Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

24. Naliehavý právny záujem, ak jeho existencia je podmienkou pre uplatnenie určovacej žaloby, musí žalobca preukázať (ak nevyplýva z osobitného predpisu), čo znamená aj to, že musí uviesť skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný a na jeho preukázanie navrhnuť aj dôkazy.

25. Súd prvej inštancie otázku naliehavého právneho záujmu riešil tak, že vyslovil, že naliehavý právny záujem nie je daný a s týmto záverom sa odvolací súd plne stotožňuje. Ako bolo už uvedené, všeobecne naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. V danom prípade cieľom žalobkyne pri požadovanom určení bolo získať predmetný byt späť do svojho vlastníctva potom, ako stratila vlastnícke právo prevodom bytu a to predajom na dražbe. Mala v záujme postupovať tým spôsobom, ktorý jej navrhla banka a nájsť niekoho, kto má peniaze, kúpi byt a prevedie jej ho späť do vlastníctva. Základnou podmienkou v danom prípade bol dostatok finančných prostriedkov. Žalobkyňa prišla o byt z toho dôvodu, že nesplácala úver pre nedostatok finančných prostriedkov. Potom, ako nadobudol byt do vlastníctva žalovaný 1/ nedošlo k dohode o prevode bytu na žalobkyňu, pretože kúpnu cenu nemohla zaplatiť a navrhla jej zaplatať formou splátok, čo predávajúci, teda žalovaný 1/ neprijal. Preto nedošlo k dohode zmluvných strán a k uzavretiu písomnej kúpnej zmluvy, ktorá by vyhovovala obidvom zmluvným stranám. Žalobkyňa zrejme mala možnosť byt kúpiť, ale k dohode so žalovaným 1/ nedošlo a jej cieľ sledovaný podaním žaloby nedosiahne tým, že by súd aj vyhovel žalobe ohľadne neplatnosti zmluvy, ale aj tak by sa žalobkyňa nestala vlastníčkou bytu a jej postavenie by bolo rovnaké, ako pred podaním žaloby. Znovu by sa vlastníkom stal žalovaný 1/ a nie žalobkyňa a tak by jej právne postavenie, v súvislosti s predmetným bytom bolo rovnaké. Okrem toho tvrdenie žalobkyne, že ona v byte býva a preto žalovaný 1/ nemal byt predať, čo ona hodnotí ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, nemá pre danú vec opodstatnenie, pretože žalobkyňa síce v byte býva, ale odmietla podpísať nájomnú zmluvu so pôvodným vlastníkom, ktorým bol žalovaný 1/ a podľa vyjadrenia žalovanej 2/, ktorá je aktuálnou vlastníčkou, sama platí náklady spojené s užívaním bytu zo strany žalobkyne. Zmenu v posúdení nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy by neprinieslo ani vykonanie výsluchu žalobkyňou navrhovaných svedkov, pretože ani výsluch svedkov nezabezpečí priaznivé rozhodnutie v danej veci. Znovu treba zdôrazniť, že zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či tu právo je, alebo nie je, a zároveň tiež preukázanie, že uvedenú neistotu možno odstrániť navrhovaným výrokom

rozsudku. V danom prípade preto navrhovaný výrok rozsudku cieľ sledovaný žalobkyňou a to, aby sa stala znovu vlastníčkou predmetného bytu, nezabezpečí. Jej právne postavenie a to nadobudnutie vlastníckeho práva k bytu, bude aj po priaznivom rozhodnutí, naďalej neisté.

26. V odvolaní žalobkyňa tiež namietala, že rozsudok trpí právnymi vadami pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku, čím súd odňal žalobkyni možnosť konať pred súdom pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku v dôsledku čoho je nepreskúmateľný. Namietala, že súd v odôvodnení rozsudku neuviedol riadne svoju právnu úvahu, na základe ktorej sa pri hodnotení dôkazov riadil a základe ktorej vo veci rozhodol.

27. Odvolací súd nevidí túto námietku ako opodstatnenú, pretože z rozhodnutia okresného súdu jasne a jednoznačne vyplýva, z akého dôvodu vyhodnotil súd nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ súd dospel k záveru, že určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Preto správne súd postupoval, keď sa už ďalej nezaoberal predloženými a tvrdenými dôkazmi žalobkyne ohľadne platnosti resp. neplatnosti kúpnej zmluvy. Okrem toho, z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybné v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

28. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ustanovenie § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. s dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; odvolateľka ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

29. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil z uvedených dôvodov, nakoľko odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozsudku.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mali plný úspech žalovaní 1/ a 2/, preto im proti žalobkyni priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).